

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 775-1939)

Originalt emne

Forsikring

Forsikring/Brandforsikring

Forsikring/Forsikring i Almindelighed

Forsikring/Ulykkesforsikring

Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m

*Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m/Regulativer,
Reglementer m. m.*

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 7. december 1939](#)
- 2) [Byrådsmødet den 29. februar 1940](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 7. december 1939 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 775-1939)

Indstilling fra Budgetudvalget angaaende Ordning af Kommunens Forsikringsforhold.

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling: "I Overensstemmelse med Forslag fra Økonomidirektøren skal man indstille:

a t de i private Forsikringsselskaber tegnede Brandforsikringer for Kommunens faste Ejendomme opsiges og overføres til Købstadkommunernes gensidige Forsikringsforening,

dog saaledes, at Kommunen ikke bindes ved disse Forsikringer udover 1/4 1945.

at nævnte Forsikringsforenings Tilbud af 4. November f. A. om Tegning af Ulykkesforsikring for de Institutioner, som ikke siden 1926 har haft saadan Forsikring, afslaas, og

at Kommunens øvrige i private Forsikringsselskaber tegnede Forsikringer opsiges og overføres til Købstadskommunernes gensidige Forsikringsforening.

Ingeniør Fanger forbeholder sig sin Stilling hertil.

Med Hensyn til Ulykkesforsikringen skal man endvidere indstille, at Kommunen nu, for saa vidt angaar de Institutioner, for hvilke der ikke er tegnet Ulykkesforsikring, opretter et Forsikringsfond."

Borgmesteren forelagde Forslaget. For nogle Aar siden overførte Kommunen en Del Forsikringer til Købstadskommunernes gensidige Forsikringsforening, men enkelte blev staaende i andre Sejlskaber, og nu havde man drøftet Overføringen af disse eller eventuelt, at Kommunen selv overtager Brandforsikringen af sine Ejendomme. Disse Forsikringer var en god Forretning for Selskaberne, og der var noget rimeligt i, at en saa stor Kommune som Aarhus selv overtager sine Forsikringer ligesom f. Eks. Københavns Kommune. Men det kunde ikke lade sig gøre inden 1945, da de fleste Forsikringer var tegnet til den Tid, og Flertallet foreslog nu, at efterhaanden som Forsikringerne udløber, overfører man dem til Købstadskommunernes Forsikring, saa det hele blev samlet paa eet Sted, og i 1945 kunde man saa tage Beslutning om, hvorvidt man vilde oprette sit eget Forsikringsfond.

Angaaende Ulykkesforsikringen havde det vist sig, at Kontingentet her var saa stort, at man for en Del Aar siden trak en hel Del Institutioner, hvor der ikke var nogen særlig Risiko, ud af Forsikringen. Selskabet havde ment, at det burde have disse, naar det skulde have med den store Risiko, og det vilde koste ca. 4000 Kr. aarlig. Udvalget indstillede imidlertid at afslaa dette, men at man opretter et Fond for disse Institutioner, og til 1945 kunde Byraadet saa vedtage en endelig Ordning af hele Forholdet.

J. R. Fanger kunde slutte sig til det sidste Punkt, at man opretter en Forsikringsfond for de Institutioner, der ikke har nogen Forsikring. Derimod kunde Taleren ikke gaa med til det første Forslag, at alle Forsikringer skal overføres til Købstædernes Forsikringsforening. Ved en saadan Overføring vilde der blive Røre blandt Forsikringsselskaberne, og da man stod overfor at skulle optage ret store Laan, som muligvis skulde søges hos

Forsikringsselskaber, vilde det være uklogt at vedtage dette Forslag, som Forsikringsselskaberne næppe vilde se med Velvilje paa. Dernæst var det ikke en korrekt Fremgangsmaade, man havde brugt, ved at sende Policerne til Købstadskommunernes Selskab og lade dem give et Underbud. Havde man sendt dem til andre Selskaber, havde de maaske givet et endnu billigere Tilbud, saa det var ikke helt Kommunens interesser, Borgmesteren havde varetaget i denne Sag. Hvis der absolut skulde ske Ændringer, foreslog Talerens Gruppe, at man straks opretter sit eget Brandforsikringsfond. Man kunde ikke straks overføre alle Forsikringer dertil, da Kommunen var bundet til 1945, men i Løbet af kort Tid kunde der overføres for ca. 18 Mill. Kr., og naar dertil kom det ny Raadhus med Inventar til ca. 6 Mill. Kr., de nye Kaserne til 7 Mill., Aldersrenteboligerne til 1 Mill. og enkelte andre Ting, kunde man komme op paa ca. 32 Mill. Kr., hvilket vilde være nok til et saadant Fond. I de sidste 10 Aar havde Kommunens Brandforsikring kostet 484000 Kr., og man havde kun faaet Erstatninger paa 69000 Kr.; det vilde sige, at med Renter havde Kommunen haft en Udgift paa ca. ½ Mill. Kr. Derfor vilde det være en god Forretning at oprette et saadant Fond, og som Sikkerhed kunde man foreløbig tegne en Genforsikring for Skader paa over 50000 Kr. Taleren forstod ikke Flertallets Stilling til denne Sag. Der maatte vist være en særlig Grund til denne Forkærlighed for Købstadskommunernes Forsikring, men det var i hvert Fald ikke i Kommunens Interesse.

Borgmesteren bemærkede, at hvis det tidligere konservative Styre i Byraadet havde set saaledes derpaa, havde det været en god Forretning for Kommunen. Her var der Tale om Kommunernes egen Sammenslutning, og man skulde for mange Aar siden have lagt alle sine Forsikringer ind under denne og givet den de Præmier, som de private Selskaber havde faaet, saa havde Stillingen været helt anderledes. Men man kendte jo nok de konservatives Forkærlighed for private Foretagender. Kommunen havde aldrig faaet Laan i nogen Brandforsikring, idet disse altid havde sagt nej, saa i den Retning kunde Hr. Fanger være ganske rolig. Hvorvidt Taleren havde varetaget Kommunens Interesser, maatte andre dømme om. Taleren havde for en Del Aar siden arbejdet for at faa alle Forsikringer ind under Kommunernes Sammenslutning, men saa fik de private Selskaber meget travlt med at tilbyde en Nedsættelse af Præmierne, og det samme kunde man sikkert faa dem til nu. Men det vilde dog være rimeligt, at Kommunerne selv tager denne Fortjeneste, saa i den Retning var Talerens Samvittighed god nok. Forsikringsselskaberne havde i de 10 Aar tjent over 400000 Kr. ved Kommunen, idet der kun havde været mindre Skader, men skulde der ske en Eksplosion paa et af de store Værker, kunde det godt blive Millionbeløb, som ingen

Kassebeholdning kunde dække, og indtil man havde et tilstrækkeligt stort Fond, vilde Staten forlange Genforsikring. Naar man i Almindelighed var enige om, at Spørgsmaalet kunde tages op til endelig Løsning i 1945, burde man ogsaa kunne tiltræde Flertallets Forslag, der vilde give en aarlig Besparelse i Præmie paa 1200 Kr. I et andet Tilfælde var Hr. Fanger ikke bange for Sammenslutning indenfor Kommunerne, men det var ganske vist et Sted, hvor han selv sad i Bestyrelsen.

J. R. Fanger oplyste, at Kommunernes Forsikringsforening nu havde bestaaet i 25 Aar og burde være velhavende, men det var ikke Tilfældet; den havde aldrig givet Bonus eller lignende, men havde brugt alle Pengene til Genforsikring. Der var noget galt ved Driften, og Taleren havde aldrig haft Tillid til Ledelsen, selv om Borgmesteren sad i Bestyrelsen (Borgmesteren: Jeg er ikke Medlem af Bestyrelsen!) Andre Kommunerne saa vel derpaa paa samme Maade, siden de ikke var gaaet over dertil. Angaaende Besparelsen paa 1200 Kr. vilde Taleren spørge, om der skal betales Policepenge ved Overgangen, for saa vilde de 1200 Kr. gaa dertil. Kommunen burde hellere oprette sin egen Forsikring straks, og selv om der skulde ske en Eksplosion med Skade paa 1 Mill. Kr., skete der jo ikke noget derved, naar man havde en Genforsikring. Taleren saa helst, at der var Ro om Spørgsmaalet, indtil Kommunen selv kunde overtage Forsikringerne, og Talerens Gruppe kunde ikke stemme for Flertallets Forslag.

Borgmesteren indrømmede, at Forsikringsforeningens økonomiske Stilling ikke var særlig god; men det var Kommunernes Skyld, som havde forsømt at tegne deres Forsikringer i Foreninger). Hvis det var sket, havde Foreningen ikke haft nødig at have Genforsikringer. Men man vidste nok, at Kommunerne en Gang imellem fik en Fedtskilling fra de private Selskaber til Brandmateriel o. lign.; men det var altsammen Penge, som Kommunerne havde betalt i Forvejen.

J. R. Fanger bemærkede, at hvis Borgmesteren vilde gennemgaa Kommunens Laaneforhold, vilde han se, at adskillige Laan var stiftet hos Forsikringsselskaber.

Borgmesteren: Ikke hos Brandforsikringer, men hos Livsforsikringsselskaber.

Hans Madsen forstod ikke rigtig Hr. Fangers Forslag, at Kommunen skulde have sin egen Forsikring; for det vilde de private Forsikringsselskaber vel blive lige saa fornærmede over som over Flertallets Forslag.

J. R. Fanger havde udtrykkelig sagt, at hvis der absolut skal gøres Forandringer, vilde det

være det rigtigste. Her var forøvrigt ikke blot Tale om Overførelse af Brandforsikringer, men ogsaa andre Forsikringer, som berørte de Selskaber, der havde ydet Kommunen Laan.

Stecher Christensen havde den Opfattelse, at det vilde være en Fordel for Aarhus at lade Forsikringerne overgaa til Kommunernes Forsikringsforening, og der kunde saa til 1945 laves en anden Ordning, hvis man fandt Tiden inde dertil. Man havde en vis Forpligtelse til at støtte Kommunernes Sammenslutning; derfor vide Taleren paa Gruppens Vegne anbefale at tiltræde Forslaget fra Flertallet, hvortil ogsaa Landsretssagfører I. C. Sørensen hørte.

J R. Fanger oplyste, at hele den konservative Gruppe, ogsaa I. C. Sørensen gik imod Flertallets Forslag.

Flertallets Indstilling vedtoges med 12 Stemmer mod 5.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. februar 1940 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 775-1939)

Indstilling fra Budgetudvalget udvalget angaaende Regulativ for den Ulykkesforsikringsfond for Kommunen, der skal oprettes i Henhold til Byraadets Vedtagelse af 7. December f. A.

Fra Økonomidirektøren forelaa følgende Forslag:

REGULATIV

for

Aarhus Kommunes Ulykkesforsikringsfond.

§ 1

Fondens Formaal.

Aarhus Kommunes Ulykkesforsikringsfond, som er oprettet ifølge Byraadets Vedtagelse af 7. December 1939, har til Formaal at afholde Udgiften ved de Ydelser, som det i Henhold til Ulykkesforsikringsloven og efter Afgørelse fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen paahviler Kommunen at udrede til Personer der beskæftiges ved de af Kommunens Institutioner, som ikke paa anden Maade har afgivet deres Risiko efter nævnte Lov.

§ 2.

Fondens Midler.

Ulykkesforsikringsfondens Midler tilvejebringes ved Bidrag fra de ovenfor i § 1 nævnte Institutioner. Bidragene ydes som nedenfor i § 3 fastsat og indbetales til Kommunens Kasse, der foretager Udbetaling af de Beløb, som af Byraadets Udvalg for Kasse- og Regnskabsvæsen anvises til Afholdelse af Fondens Midler. Fonden optages i Kommunens Statusregnskab som en særlig Post paa saavel Aktiv- som Passivsiden.

§ 3.

Bidrag til Fonden.

De enkelte Institutioners Bidrag ydes for hvert Regnskabsaar bagud i Henhold til Antallet af de ved Institutionen helaarsbeskæftigede Personer samt det gennemsnitlige Antal af ikkehelaarsbeskæftigede Personer, idet et fuldt Bidragsaar for disse sidste regnes til 300 Arbejdsdage.

Institutionernes aarlige Bidrag beregnes indtil videre efter følgende Satser:

Gruppe A. 1,70 Kr. :

Byraadsmedlemmer samt Personer, der beskæftiges ved Lærer-, Biblioteks- eller Kontorvirksomhed.

Gruppe B. 5,10 Kr. :

Ikketeknisk arbejdende Personale ved Hospitaler, Anstalter, Kliniker eller lignende samt Personer, som udelukkende beskæftiges ved Opsynstjeneste, Budtjeneste, Rengøring eller Arbejde af lignende Beskaffenhed.

Gruppe C. 11,50 Kr. :

Tekniske Ledere og disses tekniske Medhjælpere samt Tjenestemænd og Arbejdere af enhver Art, som ikke henhører under Gruppe A eller B.

Kasse- og Regnskabsudvalget kan efter Behov forhøje eller nedsætte Bidragets Satser, ligesom Udvalget afgør eventuelle Tvilsspørgsmaal vedrørende ovenstaaende Gruppering.

§ 4.

Fondens Forretninger.

Regnskab over Fondens Indtægter, Udgifter og Aktiver føres af Kommunens Bogholderkontor, medens dens Administration og de øvrige med Fondens Virksomhed forbundne Forretninger indtil videre varetages af Kommunens Lønningskontor under Ansvar overfor Kasse- og Regnskabsudvalget.

§ 5.

Anmeldelse af Ulykkestilfælde.

Ethvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medføre Krav efter Ulykkesforsikringsloven, skal af den paagældende Institution snarest muligt og senest inden 8 Dage anmeldes saavel til Direktoratet for Ulykkesforsikringen som til Kommunens Lønningskontor paa dertil af Kontoret leverede Blanketter. Anmeldelsen til Direktoratet skal være ledsaget af Lægeerklæring I. Medfører Ulykkestilfældet Døden, skal der, selvom Ulykkestilfældet forinden er anmeldt Direktoratet, tilstilles dette Underretning om Dødsfaldet inden 48 Timer efter Dødens Indtræden. Udgiften til Lægeerklæringer, som afgives i Anledning af Ulykkestilfælde, afholdes af den paagældende Institution.

Stecher Christensen oplyste, at Udvalget havde tiltraadt Forslaget, dog saaledes, at de foreslaaede 10000 Kr. udover Institutionernes Bidrag udgaar.

Indstillingen vedtoges.

